

Na základě provedených rozborů textů jsem určil některé typické znaky jazyka totalitní moci, které se objevují v jazyce agitátorů Komunistické strany Číny. Některé z nich odpovídají charakteristikám, kterými se vyznačuje LTI a jazyk komunistické propagandy ČSSR a SSSR a kterými se ve svých analýzách zabývali Victor Klemperer a Petr Fidelius. Jiné prvky jazyka propagandy Komunistické strany Číny jsou jedinečné a odrážejí hlavně kulturní odlišnosti.

Největším tématem textů podrobených analýze byla Komunistická strana Číny a její úloha. V tomto směru se autoři textů občas dostali i k významu socialismu. V počátcích Čínské lidové republiky se kladl velký důraz na úlohu komunistické strany při založení republiky. Straně patřil v tomto směru všecken dík, neboť ta jediná se zasloužila o osvobození čínského lidu, sjednocení země a založení republiky. Strana byla odpovědná i za budoucnost lidu, neboť lid vedla a stanovovala cíle, které měly zem dovést ke světlým zítřkům. Ve spojení s počátky Čínské lidové republiky se také v textech objevil první, čistě čínský termín „demokratická diktatura lidu“ respektive „lidovědemokratická diktatura“ (renmin minzhu zhuanzhenK Á !0 fl! i:' i")Jfr). Autorem nebyl nikdo jiný než "Velký kormidelník" Mao Zedong. V tomto případě jsem došel k závěru, že se jedná o změnu významu na opačný, tak i. jak ji charakterizoval ve svém díle Petr Fidelius na příkladu termínu "lidová demokracie". Je to jeden z prvků, které totalitní jazyk s oblibou využívá. V tomto případě jde navíc o umocnění této charakteristiky, poněvadž je dodáno subjektivum s původně silně negativním významem - diktatura. V případě použití celého termínu získává pozitivní význam, neboť v tomto případě zajišťuje diktatura vládu lidu.

...